

5) Første behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om køb på kredit.

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 7/10 86).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 7/10 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Socialdemokratiet er ikke uenig i regeringens hensigt om at gribe ind over for den meget store vækst i det lånefinansierede privatforbrug, men vi er uenige i den måde, man har udformet indgrebet på.

Den renteaftgift på såkaldte forbrugslån, som er et af hovedelementerne i forslaget, har en lang, lang række svagheder og mærkværdigheder i sig. Forslaget rammer helt utvivlsomt hårdt yngre familier, børnefamilier, familier med jævne indkomster og familier, der bor til leje, en række af de familietyper, som det netop var skattereformpartierne fælles hensigt at lette vilkårene for.

Nu foreslår man, at netop denne type af familier skal have værdien af deres rentefradrag på de såkaldte forbrugslån skåret ned fra 50 til 30 pct. i 1987 – allerede i 1987, skulle jeg vel sige, for da vi forhandlede skattereform, var vi enige om, at de højindkomstagere, der skulle have deres rentefradrags værdi skåret ned fra 73 til 50 pct., i visse situationer skulle have en overgangsperiode på helt op til 5 år, før det skulle slå igennem. Vi var også enige om, at dem, der havde lav indkomst, og som på grund af de hidtidige skatteregler havde betalt en alt for høj rente, men havde den lille skattebesparelse, ville vi ikke berøre med ændringer i fradragsreglerne, heller ikke for gamle lån.

Det kommer man altså med nu, og samtidig kommer man med forslag om en forhøjet stempelafgift på ejerpant og løsørepan, som igen især vil ramme de mindre velkonsolide-

rede, dem, der ikke allerede ligger med store ejerpantebreve til sikkerhed for nuværende og fremtidige forbrugslån.

Der er ingen tvivl om, at dette indgreb vil være meget effektivt over for de fattiges kreditkøb, men der er heller ingen tvivl om, at det vil være meget lidt effektivt over for alle, der har erhvervsformue eller formue i fast ejendom.

Samtidig indfører man jo en hel, hel masse sondringer, som vi ellers hidtil har været enige om var umulige.

En konsekvens af forslaget er, at erhvervsdrivende stort set vil slippe fri. Hvis der er nogen, der kan finde vedkommende, så vil jeg gerne have navnet. Det vil være meget, meget svært at finde en landmand i det her land, som kommer til at betale renteaftgift. Hvorfor det? Jo, fordi det vil være muligt for enhver erhvervsdrivende – det spiller naturligvis en ganske særlig rolle for landmændene – at belåne hele værdistigningen på erhvervsjendommen ved den 18. alm. vurdering, uden at det udløser én eneste krone i afgift, selv om hele belåningen er sket til privat forbrug.

Denne konstruktion for de såkaldte erhvervsdrivende vil skabe en ekstra interesse hos de gamle leasingkunder for nu at gå ind i ejendomsinteressentskaber, så man via anvendelsen af skattereformens virksomhedsordning kan undgå både rentefradragsbegrænsningen efter skattereformen og den nye renteaftgift på tillægslån.

Det synes jeg er usmagelige konsekvenser af det forslag, der fremsættes.

Der er overhovedet ingen tvivl om, at renteaftgiften angriber grundforudsætninger, som parterne i fællesskab lagde til grund, da vi lavede skattereformen. Der er heller ingen tvivl om, at man både i stempeloven og i renteaftgiftsloven kommer med sondringer, hvor den nuværende skatteminister har slået ti kors for sig og sagt, at man var fuldstændig ude af stand til at foretage disse sondringer på nogen rimlig måde.

Der er heller ingen tvivl om, at man med dette forslag om renteaftgiften retarderer, hærsarder mulighederne for en smertefri indkøring af indkomstskattereformen ved at overbelaste skatteadministrationen netop i indkøringssfasen.

Det synes vi i Socialdemokratiet ikke er acceptabelt, og vi beklager, at regeringen ik-